

Một đêm hè mát mẻ, trăng tròn vành vạnh treo trên trời cao, mùa lễ hội của thế giới tự nhiên sắp bắt đầu rồi!

Vào mỗi kì lễ hội, khắp nơi đều tràn ngập tiếng côn trùng kêu rả rích, tiếng ếch kêu ồm ộp... Khi tất thảy muôn loài sung sướng thảnh thơi hít hà mùi gió muộn đêm khuya, chỉ có gia đình nhà cua là vô cùng sốt sắng, bận rộn. Lại đến lúc đưa các bé trứng ra bờ biển để ấp rồi!

Năm nay, cô Cua Đốm cũng đi theo cả đàn để đưa trứng ra biển. Cô khe khẽ chạm vào cái bụng đầy ắp trứng, trong lòng chọn rộn biết bao mong chờ.

“Cả nhà nhớ cẩn thận bọn quái thú bọc sắt, chúng nó chạy rất nhanh, sức lực khủng khiếp, sảy chân một cái là chúng lấy mạng chúng ta ngay!” - Bà cua già khua khoảng chiếc càng to, dặn dò cả đàn. Nghe những lời ấy, Cua Đốm hơi lo lắng.

“Gay go rồi!” - Trời vừa hửng sáng, em Cua Đỏ hót hải chạy về, ra là có mấy chị cua bị đè lúc qua đường, cả bụng trứng của họ bị phơi khô trên mặt đường lớn.

Đàn cua bò đến ven vệ đường, bật khóc vì thương những người chị em thiệt mạng trên mặt đường kia.

“Cứ thế này thì dòng họ cua chúng ta sẽ ngày một ít dần đi, làm sao bây giờ...”

